

lig betydelse. Det får även anses klart att en ändring av föreslagen art i lantmäteritaxan kommer att försvåra möjligheterna att få till stånd önskvärda och nödvändiga fastighetsrationaliseringar inom de enbart storskiftade delarna av länet. Härutöver kan man även befara att frågan om kostnadernas fördelning och handläggningen av ärenden rörande individuella statsbidrag vid sådana förrättningar på grund av det stora antalet sakägare kommer att medföra ett administrativt merarbete som ogynnsamt inverkar på förrättningarnas handläggning i övrigt. Vi anser sålunda att de regler i fråga om statsbidrag till bestridande av förrättningskostnaderna som gäller för redan påbörjade förrättningar av den art varom nu är fråga även skall tillämpas å nytillkommande sådana förrättningar.

Med stöd av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 74 måtte besluta *dels* att Kopparbergs län skall vara indelat i tio lantmäteridistrikt, *dels* att nu gällande kungörelser (SFS 1935:84 och 1943:388) om statsbidrag till bestridande av förrättningskostnaderna vid vissa lantmäteri-förrättningar inom Kopparbergs län skall äga tillämpning även å nytillkommande förrättningar.

Stockholm den 22 mars 1960

Lars Eliasson
i Sundborn

Olof Persson
i Tandö

Olof Hammar

Bo Turesson

Johan Ö. Ågren

Erik Östrand

T. Fredriksson

Sven Mellqvist

Nr 699

Av herr Larsson i Norderön m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 74, angående viss omorganisation av lantmäteriväsendet och rikets allmänna kartverk, m. m.

I proposition nr 74 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till viss omorganisation av lantmäteriväsendet och rikets allmänna kartverk m. m.

I propositionen nr 148/1959 angående statligt stöd till jordbrukets rationalisering m. m. uttalade departementschefen (s. 245), att ett medel att på-

skynda och förenkla genomförandet av en mångfald fastighetsregleringar — främst i fråga om skogliga arronderingar — är ett snabbare upprättande av ekonomiska kartor i de delar av landet, bland annat Kopparbergs län och det inre av Norrland, där bristen på lämpliga sådana kartor är kännbar. Kungl. Maj:t hade den 17 april 1959 uppdragit åt rikets allmänna kartverk att verkställa en översyn av långtidsplanerna för den officiella kartläggningen och att efter samråd med lantmäteristyrelsen, lantbruksstyrelsen och skogsstyrelsen inkomma med av utredningen föranledda förslag. I utlåtande nr 30/1959 med anledning av nämnda proposition yttrade jordbruksutskottet bl. a. (s. 96), att ett snabbare genomförande av den yttre rationaliseringen, ej minst den skogliga omarronderingen, i viss mån är beroende av att tillfredsställande kartmaterial finnes, att så dock ej är fallet i fråga om ekonomiska kartor för Kopparbergs län och för det inre av Norrland och att det därför är angeläget att arbetet med att upprätta dylika kartor inom nämnda delar av landet påskyndas. Det i propositionen nr 62 vid årets riksdag framlagda förslaget till särskilda statliga stödåtgärder för jordbrukets och skogsbrukets rationalisering inom de fyra nordligaste länen understryker aktualiteten av departementschefens och jordbruksutskottets ovan angivna uttalanden vid 1959 års riksdag. Av propositionen nr 74 vid årets riksdag framgår nu (s. 74—77), att kartverket framlagt delförslag rörande provisoriska åtgärder för att påskynda bl. a. den ekonomiska kartläggningen och därvid såsom en starkt begränsad målsättning för de provisoriska åtgärderna ansett skäligt att utan rubbning av återstående i 1937 års plan ingående arbeten utöka dessa med en ekonomisk kartläggning av huvuddelen av Kopparbergs län, inplanerad under åren 1962—1972. Detta kartverkets förslag har i huvudsak godtagits av departementschefen (s. 127). I samband med framläggandet av nämnda förslag har emellertid kartverket anfört (s. 75), att i fråga om behovet av en översyn av långtidsplanerna för kartläggningen en av de viktigaste omständigheterna för en utvidgning och översyn av produktionsprogrammen varit att tyngdpunkten i arbetet med jordbrukets och skogsbrukets rationalisering visat en tendens att förskjutas mot de skogrika men starkt parcellerade bygderna i mellersta Sverige. Med anledning av detta uttalande måste framhållas, att för att de angelägna rationaliseringarna, främst inom skogsbruket, i det inre av Norrland skall kunna genomföras på ett lämpligt sätt och inom rimlig tid det är angeläget att en ekonomisk karta för dessa delar av landet snarast upprättas. Tillräckliga skäl får anses föreliggande för att riksdagen ånyo uttalar att det är angeläget att arbetet med att upprätta ekonomiska kartor för det inre av Norrland påskyndas.

Vad angår omorganisationen av lantmäteriväsendet föreslås bl. a. (s. 122, 123), att antalet lantmäteridistrikt i riket bestämmas till högst 110 (nuvarande antal 148) och uttalar att åt lantmäteristyrelsen kommer att uppdra-

gas att inkomma med förslag till distriktsindelning, varefter beslut meddelas av Kungl. Maj:t. I sammanhang härmed må framhållas, att det av lantmäterikommittén föreslagna antalet lantmäteridistrikt var 110 och att lantmäteristyrelsen i sitt yttrande över lantmäterikommitténs förslag funnit starka skäl föreligga för ytterligare 9 distrikt, varav 7 i södra och mellersta Sverige, 1 i Kopparbergs län och 1 i Gävleregionen av Gävleborgs län (s. 63, 64). Med anledning härav måste påtaglig risk föreligga för att Norrland kommer att bli missgynnat vid verkställandet av indelningen i distrikt. Vid de angelägna uppgifterna att göra skogens råvarutillgångar tillfredsställande åtkomliga och rationellt utnyttjade måste lantmäteriet medverka vid skogsvägnätets utbyggande samt genomförandet av byten och arronderingsförbättringar. Det får anses vara klart att den aktuella angelägenhetsgraden för dessa åtgärder och rationaliseringsvinsten av desamma är störst i de skogrika delarna av Norrland. Det är då också angeläget att lantmäteriet här kan på ett tillfredsställande sätt lämna sin medverkan. För att förutsättningar härför skall föreligga torde det vara erforderligt att det bestämmes att högsta antalet lantmäteridistrikt i riket må kunna bli större än 110, för tillgodoseende av norrländska behov förslagsvis högst 115, och att det uttalas att vid indelningen i lantmäteridistrikt de angelägna rationaliseringsuppgifterna inom skogsbruket i Norrland beaktas.

Med hänvisning till det ovan anförda får undertecknade hemställa,

att riksdagen måtte

dels uttala, att det är angeläget att arbetet med att upprätta ekonomiska kartor för det inre av Norrland påskyndas,

dels besluta, att antalet lantmäteridistrikt i riket skall vara högst 115,

dels ock uttala, att vid indelningen av riket i lantmäteridistrikt de angelägna rationaliseringsuppgifterna inom skogsbruket i Norrland bör beaktas.

Stockholm den 22 mars 1960

Erik Larsson
i Norderön

Nils Agerberg

Sigfrid Jonsson

Birger Nilsson

Thorbjörn Fälldin

Helge Lindström

Jan-Ivan Nilsson

Henning Gustafsson
i Skellefteå